

MARSALL LÁSZLÓ

Gázvezetékesdi

*Puskin utcán árkológép
robajlása keserít
– óhajom egy kegyesb Hóhér –
betont árokba terít.
Nappal éber-álvó vénység,
tatarozó lövegek,
Kötelezett Gázművesség
aprít falat, kő reped.
Hallszik Anyegin s Tatjana
susogása – Szerelem?
Gázcső fölött padló fája
dobogó veszedelem.
Puskin utca dülva, porban,
visongások odakinn
Dantész gázpisztolya robban
– tovatűnik Anyegin.*

Aszfaltozási Idillium

*Beszív elsőben Vodkát,
másodjára kifújja,
sisterg alanti aszfalt,
s mint gurigába csavart
tekerce szűk öblében
sül, feketül, és végül
csőben sült pszicho-szoma,
„már mint varjú” kiröppen.
ÖrökHaragnak mondott
szeretője a szárnyát
tüstint elkapja: „Drágám,
Hollókám! újra együtt!”
Ó holló a hollónak
ízét ki nem vájja!*

A Salgótarjáni Kályhagyár

*Mindazonáltal a valódi
Salgótarjáni kályhagyári csempe
kukucska-lyukán kinyúl egy kicsinyke
kéz, és kormos ujjacskák esengve
kérlik: kibúzzam őt, füstölgő fababát.
Tegyem azonnal kezem a szívemre.
A Szemlélsz mondja: „megáll az ész!”
Két hamuhodást jegyezni képtelen.
Leáll a Salgótarjáni Kályhagyár.
A fűtési részlege nem egész.
Nincs kimódolva a Végtelen.*

Az Elméleti Fizika Tanszék

Prof. Novobátszky emlékére

*Mint Ürességbe mártott
fehér lakmusz-papír
öreg bölcs fizikusnak
csillanó karizmája
Professzor Novobátszky
alkarján szőr-növekmény
centrumában kétcentis
hosszú ezüst szórszál
a ferdén besugárzó
napsütésben mint eget
megcélozó vektorban
lénye összpontosítva
kényszerfeltétel nélkül
röppen Felsőbb világba.
Az óra végén biccent
„Köszönöm kollégáim.”*